
---

zajedno

Glasilo Vijeća franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini

---

Godina 35.

Ljeto - 2011.

Broj: 34

**Papa u Hrvatskoj 4./5.lipnja 2011.
pod geslom *Zajedno u Kristu***

PETAR I NJEGOVA SLUŽBA U CRKVI

Početak lipnja ove godine Hrvatsku je posjetio Petar naših dana – papa Benedikt XVI. Donio nam je radost, bogatstvo riječi, puninu zajedništva. Cijela je Crkva, simbolizirana i koncentrirana u Petrovom nasljedniku, nakratko bila u Zagrebu. Sve su važnije tiskovine te radijske i televizijske postaje prenijele općinstvu do pojedinosti Papine nastupe, susrete i govore. Često su i prokomentirale odjeke njegova posjeta u nas i u svijetu. Nemoć je u skućenom prostoru ovog glasila ponavno iznositi sve te stvari, kojih je mnogo, a neprimjereno je prijeći preko tako važnog događaja bez ikakvog osvrta. Stoga se čini da je naprikladnije obilježiti taj događaj ustupanjem ovog kutka kratkom općenitom razmišljanju o Petru/Papi i njegovoj službi u Crkvi.

U poklad naše vjere spada i to da vjerujemo da Krist svoju Crkvu vodi preko Petra i njegovih nasljednika nepogrešivo njezinom cilju. Bog piše i po krivim linijama pravo, i po grešnim ljudima vodi nepogrešivo. Papin posjet može nam biti povod da se upitamo, jesmo li svjesni tog dara u svojoj Crkvi i da li ga dovoljno cijenimo.

Ako pogledamo prvog čovjeka postavljenog za papu, Petra, ne zapažamo na njemu ništa osobito. Nije najbolji u krugu Apostola. Nije ni najobrazovaniji. Danas bi se jedva mogao upisati u neku gimnaziju. Brži je šakom i mačem nego blagom riječju. Ne krasi ga nježnost, više je za grube poslove. Na tržištu rada zapalo ga je da bude ribar. Premda tjelesno nije slabašan, strašljiv je kad se radi o vlastitoj koži : čak pred slabijim spolom nije ječe da je ikada poznao Nazarećanina. Boji se patnje : na Gospodinov nagovještaj muke reagira s „Bože sačuvaj! Tebi se takvo što ne smije dogoditi!“ (Mt 16,22b). Tko da na prvi mah ne pomisli: što bijaše Gospodinu da baš njega postavi za stijenu svoje Crkve?

Ali poznamo Petra i u drugome izdanju. Takvog je Petra imao Krist u vidu, kad ga je postavljao za vidljivu glavu svoje Crkve i kad mu je govorio: „...kad se jednom vratiš k meni, učvrsti svoju braću!“ (Lk 22,32). Prvi dio ove rečenice razni prevoditelji, doduše, prevode različito (jedni „kad se jednom vratiš k meni“, drugi „kad dođeš k sebi“, treći „kad se (ponovno) obratiš“ ...), a prijevod druge rečenice kod svih je jednak: „učvrsti svoju braću!“. No, iz cjeline teksta posve je jasno ovo: na Petru se najprije mora dogoditi bitna promjena, da bi on mogao učvršćivati svoju braću u vjeri. Za tu je promjenu trebalo vremena. Petar je morao proći intenzivnu školu. Nije slučaj da je prvenstvo u Crkvi, obećano u Cezareji Filipovoj (usp. Mt 16,18-19), dobio tek od proslavljenog, a ne od preduskrasnog Gospodina. Morao je imati iskustvo cjelovitog Krista, patnika i proslavljenog, da bi ga cjelovito mogao naviještati svojoj braći. Tek za takvog će Petra u svim razmircama u Crkvi moći vrijediti: „Roma locuta, causa finita – Kad je Rim (Papa) rekao svoje, slučaj je okončan.“

U biblijskim tekstovima o Petru otkrivamo u čemu se sastojala ta promjena koja se na njemu morala dogoditi. Prvo, morao je naučiti ljubiti „više nego ovi“ (Iv 21,15). Morao je znati ljubiti kako ga je Gospodin učio ljubiti: bezuvjetno, svakoga i uvijek! Drugo, morao je bitno promijeniti svoj prijašnji („sotonski“) stav prema križu i patnji. Gospodin je išao bez protivljenja na križ, kao janje na zaklanje, i on je morao u patnju ići spremno, morao je raširiti ruke i pustiti da ga drugi vode kamo oni hoće (usp. Iv 21,18b). Da se takva preobrazba - veća od preobrazbe gusjenice u letpira! – stvarno i dogodila, imamo potvrdu i kod samog Petra i od Gospodina. Dok se „prvotni“ Petar zgraža već nad Gospodinovom najavom patnje, preobraženi Petar poziva na dragovoljnu patnju: „... radujte se što ste dionici u Kristovim patnjama... Blago vama, ako vas pogrđuju zbog Kristova imena ..Nitko od vas neka ne trpi kao ubojica ili kao lopov, kao zločinac ili kao onaj koji se miješa u tuđe poslove! Ali ako trpi kao kršćanin, neka se ne stidi, nego neka hvali Boga tim imenom ..“ (1 Petr 4,13-16). A Gospodin je promjenu potvrdio time što je apostolskom prvaku dao novo ime. Od svih učenika samo je njemu dao novo ime. I ne baš slučajno ime Stijene. Promijeniti nekome ime u Bibliji znači promijeniti njegovu bit, dati mu sasvim novo poslanje.

Svaki se papa prije svoga izbora, vjerujem, našao s Gospodinom u nekoj Cezareji Filipovoj da položi jedan dio ispita za papu, čuje obećanje buduće službe i dobije pitanje za glavni dio ispita – onoga o patnji. Svaki je nakon nekog doručka s proslavljenim Gospodinom čuo njegove riječi „Pasi jaganje moje .. Pasi ovce moje!“ (Iv 21.15.17). Svaki je morao doživjeti i petrovsku preobrazbu. Jer, Gospodin nema drugih ljudi osim grešnih. Iz njihovih redova mora uzimati pojedince i od njih tesati kamenje za svoju Crkvu.

Papu se s pravom naziva najvećim moralnim autoritetom na svijetu. Njegova riječ dopire danas do milijunskog slušateljstva. Živimo u vremenu velikih papa. Gospodin ih je prekalio u raznim sustavima, odgojio u svojoj školi ljubavi i patnje te obogatio snažnom riječju. Zato Papinu riječ valja ne samo čuti nego i - poslušati.

Iz Tajništva:

Nova vrhovna uprava Školskih sestara franjevkki Krista Kralja

Na Redovitom vrhovnom kapitolu Školskih sestara franjevkki Krista Kralja u Grottaferrati u Rimu izabrana je 10. lipnja 2011. nova vrhovna uprava te družbe.

Za vrhovnu predstojnicu izabrana **s.M.Klara Šimunović.**

Za vrhovnu zamjenicu izabrana je s.M.Maryann Dosen, a za vrhovne savjetnice izabrane su s.M.Angela Zanjković, s.M.Eva Arevalos Coronel i s.M.Ana Antolović.

S.Klara je u svojoj matičnoj provinciji (Splitskoj provinciji Presv. Srca Isusova) obnašala službu provincijske predstojnice od 2004. do 2010. godine.

Nova uprava Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda

Trećeg dana zasjedanja 38.provincijskog kapitula **Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i metoda** pod predsjedanjem generalnog vizitatora fra Marka Mrše, 27.travnja 2011, izabrana je **nova uprava** Provincije. Za provincijskog ministra izabran je (ponovno) **fra Željko Železnjak**, za vikara Provincije fra Dragutin Bedeničić, a za definitore izabrani su fra Milan Krišto, fra Zvonimir Bibić, fra Venancije Mihaljević, fra Miroslav Tandarić, fra Josip Koren i fra Antun Jasenović.

Nova uprava Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića

Na XV. provincijskom kapitolu Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića izabrana je 16. lipnja 2011. nova uprava Provincije.

Za provincijala je izabran **fra Ante Logara**.

Za definitore su izabrani: fra Anto Barišić (ujedno i provincijski vikar), fra Mirko Kemiveš, fra Mirko Varga-Ljubić i fra Juro Šimunović

Novo Nacionalno vijeće Franjevačkog svjetovnog reda u Bosni i Hercegovini

Na redovitoj izbornoj nacionalnoj skupštini Franjevačkog svjetovnog reda u Bosni i Hercegovini, održanoj u *Kući mira* na Šćitu u Rami, kojoj su predsjedali br. Benedetto Lino, delegat generalne ministre Encarnacion del Pozo, i fra Ivan Matić OFM, generalni duhovni asistent FSR-a i FRAME, izabrano je 14. svibnja 2011. novo Nacionalno vijeće FSR-a u BiH.

Za nacionalnu ministru izabrana je (ponovno) **s.Nives Kanevčev** (Sarajevo-Bistrik).

Doministra je s.Ankica Zelenika (Mostar), nacionalna tajnica je s.Aleksandra Slokar (Sarajevo-Bistrik), nacionalni rizničar je br.Ivan Šekelja (Rama-Šćit), s.Milenka Knezović (Humac-Ljubuški) voditeljica je formacije, s.Marija Kolobarić (Široki Brijeg) je prva nacionalna povjerenica za FRAMU, s.Marijana Bošnjak (Široki Brijeg) je međunarodna vijećnica, a br.Željko Majdandžić (Busovača) zamjenik je međunarodne vijećnice.

SVIM ČLANOVIMA NOVIH UPRAVA OD SRCA ČESTITAMO I ŽELIMO DA POPUT FRANJE I KLARE BUDU BLAGOSLOV ZA SVOJE ZAJEDNICE !

Sa sjednice Vijeća franjevačkih zajednica u HR i BiH, Zagreb 20. lipnja 2011.

ZAPISNIK

**Sjednice Vijeća franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini,
održane u Zagrebu, Ulica sv. Leopolda B. Mandića 41,
20. lipnja 2011. s početkom u 9 sati**

Na sjednici su sudjelovali sljedeći poglavari i poglavarice franjevačkih zajednica:
fra Ivan Sesar OFM (provincijal Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM, Mostar), predsjednik Vijeća, **s. M. Ivanka Mihaljević** (provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja, Bosansko-hrvatska provincija Prečistog Srca Marijina, Sarajevo), potpredsjednica Vijeća, **fra Ljudevit Maračić OFMConv** (provincijal Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, Zagreb), član Predsjedništva Vijeća, **fra Lovro Gavran OFM** (provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene, Sarajevo), **fra Željko Železnjak OFM** (provincijal Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, Zagreb), **fra Josip Sopta OFM** (provincijal Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, Zadar), **fra Ante Logara OFMCap** (provincijal Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića, Zagreb), **fra Ivan Paponja TOR** (provincijal Hrvatske provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša sv. Jeronima, Zagreb), **s. M. Nevenka Grgat** (vrhovna poglavarica Družbe sestara franjevki od Bezgrješne, Šibenik), **s. Franciska Molnar** (provincijska predstojnica Milosrdnih sestara sv. Križa, Đakovo), **s. M. Leonka Bošnjak Čovo** (provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja, Provincija Presvetog Srca Isusova, Split), **s. M. Franka Bagarić** (provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja, Provincija Svete Obitelji, Mostar), **s. M. Anica Jureta** (provincijska predstojnica Sestara franjevki misionarki iz Asiza, Hrvatska provincija sv. Maksimilijana Kolbea, Zagreb), **s. M. Slavica Vicić** (zamjenica s. M. Neliye Pavlović, provincijske predstojnice Družbe kćeri milosrđa TSR sv. Franje, Hrvatska provincija Krista Kralja, Zagreb), **br. Stjepan Kelčić** (nacionalni ministar Franjevačkoga svjetovnog reda u Hrvatskoj, Zagreb), i **s. Albina Zec** (regionalna predsjednica Male franjevačke obitelji, Regija Hrvatska-Slovenija, Rijeka).

Odsutni su bili sljedeći članovi Vijeća:

fra Željko Tolić OFM (provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, Split), **s. M. Marijana Merdita** (provincijska predstojnica Crnogorske provincije franjevki Bezgrešnog Začeca, Cetinje), **s. Ružica Barić** (vrhovna poglavarica Sestara franjevki Bezgrešnog Začeca iz Dubrovnika, Dubrovnik), **s. Nives Kanevčev** (nacionalna ministra Franjevačkoga svjetovnog reda u BiH) i **s. Dragica Petrović** (odgovorna grupe Svjetovnog instituta Misionarki Kristova kraljevstva, Zagreb).

Sjednica je imala sljedeći sazivni

Dnevni red:

1. Molitva
2. Pozdravna riječ predsjednika VFZ-a
3. Zapisnik Plenarne sjednice VFZ-a od 28. siječnja 2011.
4. Projekt "Franjevački izvori" (izvješće fra Pere Vrepca, koordinatora)
5. Molba fra Mije Džolana, ravnatelja FIKM-a
6. Rasprava o održavanju Studijskih dana o Spisima sv. Klare
7. Usvajanje programa Povjerenstva za "Zlatnu harfu" za narednu godinu
8. Rasprava i donošenje zaključka o prijedlogu provincijala Bosne Srebrene fra Lovre Gavrana s prošle sjednice VFZ-a da se na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu uvede Franjevački studij
9. Molba sestara klarisa iz Požege (za pomoć u gradnji samostana)
10. Liturgijski kalendar za 2012.
11. Naša izdavačka djelatnost
12. Nekoliko tajnikovih obavijesti i zamolbi
13. Razno

Nakon molitve Srednjeg časa sjednicu je otvorio dr. fra Ivan Sesar, predsjednik Vijeća. Riječima dobrodošlice pozdravio je sve nazočne, dok je na poseban način uputio pozdrav novoizabranom provincijalu braće kapucina fra Anti Logari te fra Željku Železnjaku, ponovno izabranom provincijalu Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda.

Usljedilo je usvajanje Dnevnog reda, koji je jednoglasno usvojen s tim da je u točku *Razno* dodan prijedlog *Hrvatskog areopaga* u svezi s obilježavanjem 25. godišnjice jubileja "Duha Asiza".

3. Zapisnik Plenarne sjednice VFZ-a od 28. siječnja 2011.

Na Zapisnik nije bilo primjedbi te je on jednoglasno usvojen.

4. Projekt "Franjevački izvori" (izvješće fra Pere Vrepca)

U *Polugodišnjem izvješću o Franjevačkim izvorima* fra Pere Vrepca, kao koordinatora za izdavanje "Franjevačkih izvora" istaknuto je sljedeće: sva su djela prevedena, dovršena je biblijska, franjevačka i jezična lektura, obavljeno je ujednačavanje tekstova, u tijeku je korektura, a onda slijedi unošenje ispravaka. Krajem srpnja mogao bi početi prijelom teksta,

za što će trebati oko dva mjeseca. U tijeku je izrada kazalâ: biblijskog, imenskog, mjesnog i pojmovnog. Djelo će biti izdano u jednom svesku s oko 2000 stranica, oblika sličnog talijanskom izdanju, na finom biblijskom papiru, sa zaštitnom kutijom tvrdog uveza, s dvjema smeđim vrpcama, s dvjema karticama (na jednoj hrvatske i latinske kratice djelâ, na drugoj sadržaj knjige), a uz knjigu bit će izdana i elektronička verzija na CD-u. Tiskanje je povjereno Tiskari ZRINSKI. Djelo će se tiskati u 4.000 primjeraka. Sveukupni troškovi ovoga velikog i važnog projekta iznositi će oko 100.000,00 €. Ako sve bude išlo po predviđenom planu, tiskanje će biti obavljeno do kraja 2011. Budući da je premašena novčana svota koju je VFZ dobio od Hrvatske vlade za ovaj projekt, jednoglasno je odlučeno da otkupna cijena već naručenih primjeraka bude 5,00 €, kako bi se mogla nadoknaditi spomenuta novčana razlika između dobivene donacije i realnih troškova. Također je predloženo da sve zajednice revidiraju (povećaju) svoje narudžbe od prošle sjednice. Predsjednik je pozvao sve zajednice da otkupni iznos za svoje primjerke čim prije doznače na račun VFZ-a, a tajnik da obavijesti odsutne članove da revidiraju svoju narudžbu (ako žele) i da za naručene primjerke čim prije doznače novac.

5. Molba fra Mije Džolana, ravnatelja FIKM-a

Fra Mijo je na Vijeće uputio molbu u kojoj traži da se gospođi Mirjani Maras Žuro, koja od svibnja 2010. privremeno zamjenjuje tajnicu FIKM-a, gospođu Ljubicu Ćurković (koja ostaje na porodiljnom dopustu do 2013.), produlji radni odnos za godinu dana ili na neodređeno vrijeme. Jednoglasno je odlučeno produljenje radnog odnosa gospođi Mirjani Maras Žuro na određeno vrijeme.

6. Rasprava o održavanju Studijskih dana o Spisima sv. Klare

Pročelnik Povjerenstva za duhovnost fra Mirko Kemiveš bio je zadužen da dogovori sa sestrama klarisama detaljniji program glede održavanja Studijskih dana o Spisima sv. Klare. S obzirom na to dostavio je Vijeću pismeni odgovor sestara klarisa iz Zagreba, potpisan od s. Tarzicije Čičmak, u kojem između ostalog stoji da sestre klarise odustaju od održavanja Studijskih dana o Spisima sv. Klare.

S ovom temom spaja se i uzima na razmatranje još jedna druga tema pristigla u zamolbi sestara klarisa iz Zagreba, potpisana od s. Alojzije Bevanda, opatice, a to je da Vijeće izda CD-mjuzikl *Chiara di Dio* (autor Carlo Tedeschi). Dogovoreno je da sestre klarise do siječnja 2012. dostave potrebne pojedinosti o mjuziklu.

Nakon duže rasprave odlučeno je da fra Pero Vrebac napravi, do sljedeće sjednice u siječnju 2012., prijedlog predstavljanja nekih djela iz *Franjevačkih izvora* s naglaskom na proslavi jubilarne godine sv. Klare.

7. Usvajanje programa Povjerenstva za "Zlatnu harfu" za narednu godinu

Pročitana je dopis fra Petra Kinderića, pročelnika Povjerenstva za "Zlatnu harfu". Predloženi program jednoglasno je prihvaćen.

8. Rasprava i donošenje zaključka o prijedlogu provincijala Bosne Srebrene fra Lovre Gavrana s prošle sjednice Vijeća da se na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu uvede Franjevački studij

Nakon duže rasprave zaključeno je da u ovom trenutku nisu ispunjeni uvjeti za organizaciju i pokretanje ovoga projekta.

9. Molba sestara klarisa iz Požege

Pročitana je dopis sestara klarisa, u kojem mole za pomoć pri obnovi samostana. Nakon kraće diskusije jednoglasno je odlučeno da se ova tema razmotri na siječanjskoj sjednici, kada se raspoređuju novčana sredstva.

10. Liturgijski kalendar za 2012.

Predsjednik je pozvao članove Vijeća da pažljivo pregledaju ovogodišnji Kalendar te uočene moguće propuste ili pogreške jave u Tajništvo najkasnije do kraja kolovoza. Pozvao je i da svaka zajednica na vrijeme (do kraja kolovoza) naruči u Tajništvu VFZ-a potrebni broj Kalendara za iduću godinu.

11. Naša izdavačka djelatnost

U zalihama imamo tri knjige, koje nam zauzimaju raspoloživi skladišni prostor:

- a) "Iuridica franciscana": ima ih još 322.
- b) "Hrvatski franjevački biografski leksikon": ima još oko 140 komada. Za arhiv treba ostaviti 30-40 komada, ostalo neka preuzmu zajednice.
- c) "27 godina Zlatne harfe": ima još više od 620 komada.

Predsjednik je pozvao članove Vijeća da svatko preuzme nešto od toga.

12. Nekoliko tajnikovih obavijesti i zamolbi

Tajnik VFZ-a, g. Anto Matković, priopćio je da je Tajništvo nakon isteka ugovora o telefonskim i internetskim uslugama s Hrvatskim Telekomom u travnju 2011. prešlo na ugovor s Iskon Internet d.d.

Također je zamolio sve članove Vijeća da mu šalju izvješća o izborima i promjenama u svojim zajednicama (glasila, tabule), što uvelike olakšava poslovanje Tajništva.

13. Razno

- a) **Prijedlog Hrvatskog areopaga, Centra za međureligijski dijalog, Zagreb, Sveti Duh 31, da se svečanije obilježi 25. godišnjica "Duha Asiza"**

Fra Ljudevit Maračić je pročitao tekst što ga je u ime *Hrvatskog areopaga* poslao Vijeću fra Josip Blažević OFMConv. Fra Josip predlaže da se, osim uobičajenog godišnjeg obilježavanja "Duha Asiza" jednostavnim molitvenim programom 27. listopada, ovogodišnji jubilej proslavi jednotjednim programom u zajedničkom aranžmanu. *Hrvatski areopag* ima razrađen nacrt programa proslave kao i predavače pa predlaže da se 28. lipnja 2011. sastanu svi zainteresirani i dogovore detalje. Mogu se uključiti i drugi predavači.

Nakon rasprave jednoglasno je prihvaćeno da Vijeće bude suorganizator u tome. Odlučeno je da na dogovoreni sastanak (28. lipnja) s *Hrvatskim areopagom* bude pozvano Povjerenstvo za duhovnost.

- b) **Ponuda "Kršćanske sadašnjosti" za tiskanje Časoslova**

Nakon što je razmotrena ponuda "Kršćanske sadašnjosti" za tiskanje Časoslova rimskog obreda, članovi Vijeća su se izjasnili da žele od KS naručiti Časoslov rimskog obreda + Franjevački časoslov. Budući da je KS zatražio broj željenih primjeraka Časoslova, odlučeno je

da svaka zajednica dostavi u Tajništvo VFZ-a podatke o broju potrebnih primjeraka Časoslova, nakon čega će KS odlučiti o eventualnom tiskanju istih.

c) Sljedeća sjednica Vijeća

Dogovoreno je da se sljedeća Plenarna sjednica VFZ-a održi 27. - 28. siječnja 2012. u Zagrebu, u samostanu braće kapucina (Ul. Sv. Leopolda B. Mandića 41).

d) Obilježavanje dolaska sv. Franje u naše krajeve

Uz suradnju fra Josipa Sopte i fra Ljudevita Maračića dogovoreno je da se do siječnja 2012. oformi odbor, koji bi pripremio proslavu obilježavanja dolaska Sv. Franje u naše krajeve.

Sjednica je završena u 12.13 sati.

Zapisao:
Anto Matković, tajnik Vijeća

Odobrili:

1. Fra Ivan Sesar OFM, predsjednik Vijeća
2. S. Ivanka Mihaljević ŠSF, potpredsjednica Vijeća

*****

Molitva

Svemogući, vječni, pravedni i milosrdni Bože,
Daj nama bijednicima da zbog tebe činimo ono što znamo da ti hoćeš,
I da uvijek hoćemo što je tebi milo,
da iznutra očišćeni, iznutra rasvijetljeni i zapaljeni ognjem Svetoga Duha,
mognemo *nasljedovati stope* tvoga ljubljenoga Sina,
Gospodina našega Isusa Krista,
i samo tvojom milošću dospjeti tebi, o Svevišnji,
koji u savršenome Trojstvu i jednostavnome jedinstvu
živiš i vladaš
i slavljen si kao Bog svemogući po sve vijeke vjekova.
Amen.

(Završna molitva iz Drugog pisma sv.Franje braći na kapitolu)

Brestovsko, Samostan sv. Klare, na Cvjetnicu (17.04.) 2011.

U Brestovskom otvorena 800. obljetnica utemeljenja Reda siromašnih sestara Sv. Klare

Svečanim misnim slavljem na blagdan Cvjetnice, 17. travnja 2011, provincijal franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Lovro Gavran otvorio je u župnoj crkvi Rođenja Blažene Djevice Marije u Brestovskom proslavu 800. obljetnice utemeljenja Drugog franjevačkog reda, Siromašnih sestara Sv. Klare.

Ovaj važni jubilej cijele franjevačke obitelji okupio je članove triju franjevačkih redova koji djeluju u Bosni i Hercegovini. Franjino usklađivanje molitve i djelovanja (akcije i kontemplacije) nezaobilazni je put života svakog franjevca i franjevke.

U prigodi ovog velikog jubileja sestrama klarisama obratio se predsjednik Vijeća franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini dr. fra Ivan Sesar. Čestitajući jubilej izrazio je sestrama blizinu svekolike franjevačke obitelji te zahvalio na svemu što čine za Crkvu, svijet i naš narod, preporučujući sve nas u njihove molitve. Kao franjevci i franjevke, želimo obnovljati kuću Kristovu. Sveukupno življenje franjevačke karizme želimo doživljavati kao jedan od načina življenja evanđelja i nasljedovanja Krista. Pozvani smo živjeti Kristovu ljubav, koja bi trebala biti princip našeg djelovanja, naglasio je fra Ivan.

Nakon blagoslova grančica ispred samostana sestara klarisa i svečane procesije euharistijsko slavlje u župnoj crkvi predslavio je fra Lovro Gavran u koncelebraciji fra Ivana Sesara, provincijala Hercegovačke franjevačke provincije, fra Mate Topića, definitora franjevačke provincije Bosne Srebrene, fra Nikice Vujice, župnika i gvardijana franjevačkog samostana Sv. Duha u Fojnici, fra Josipa Ikića, gvardijana Franjevačkog samostana sv. Bonaventure u Visokom, fra Slavka Topića, gvardijana Franjevačkog samostana Sv. Petra i Pavla u Sarajevu, te još nekoliko braće franjevaca.

U propovijedi fra Lovro je govorio o životu i duhovnosti sv. Klare Asiške. Naglasio je kako se sv. Klara upravo na blagdan Cvjetnice pridružila sv. Franji i odrekla se svega prolaznoga. Nasljedovati Božjeg Sina, koji je postao naš put, za Klaru je podrazumijevalo da ne želi drugo osim utonuti s Kristom u iskustvo radikalne poniznosti i siromaštva, istaknuo je fra Lovro.

Euharistijsko slavlje uz pjevanje *Muke Gospodnje* uzveličao je župni zbor pod ravnanjem s. Dragice Ljubos, školske sestre franjevke.

Slavlju otvaranja jubileja nazočile su i mnoge sestre redovnice među kojima su bile: s. Ivanka Mihaljević, predsjednica Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica u BiH i provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Sarajevo, s. Franka Bagarić, provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Mostar, s. Terezija Karača, provincijalna glavarica sestara milosrdnica Provincije Majke Divne, te predstavnice zajednice sestara Kćeri Božje ljubavi.

U ime župe Rođenja BDM u Brestovskom, u kojoj se nalazi samostan sestara klarisa, čestitku za početak Jubileja uputio je župnik fra Mato Popović. Zahvalu sestrama klarisama za molitvu i svekoliku prisutnost izrekao je fra Vinko Tomas, duhovnik sestara.

Nakon euharistijskog slavlja uslijedio je svečani ručak, gdje su čestitke sestrama klarisama izrekli provincijali i provincijalke, a po tom se nazočnima obratila časna majka s. M. Ivana Šuljić OSC, koja je uputila riječi pozdrava i izrazila radost zajedništva te zahvalnost svima koji su došli uzveličati slavlje otvaranja ovoga velikog i značajnog Jubileja.

Župa Rođenja BDM u Brestovskom jedina je župa na području Bosne i Hercegovine u kojoj zajedno žive i djeluju tri franjevačka reda: franjevci Bosne Srebrene, Školske sestre franjevke Bosansko-hrvatske provincije te sestre klarise, koje su u Brestovsko došle 1989. godine.

Slavlje Jubileja započelo je na Cvjetnu nedjelju, 17. travnja, a završit će svetkovinom sv. Klare Asiške 11. kolovoza 2012. godine.

S. Kata Karadža, ŠSF

Brestovsko je jedina župa u BiH, u kojoj žive i djeluju članovi svih triju franjevačkih redova. Ova je fotografija zabilježila poglavare i poglavarice iz triju redova.

Provincijali fra Ivan Sesar OFM i fra Lovro Gavran OFM te provincijalke s. M. Ivanka Mihaljević i s. M. Franka Bagarić s opaticom Samostana sv. Klare u Brestovskom, č. M. s. M. Ivanom Šuljić OSC (u sredini).

(4.dio)

KONGREGACIJA ZA KLERIKE

**EUHARISTIJSKO KLANJANJE ZA POSVEĆENJE SVEĆENIKA
I DUHOVNO MAJČINSTVO**

Prijevod 2. njemačkog izdanja iz 2009. godine

SLUŽBENICA BOŽJA CONSOLATA BETRONE (1903-1946)

Žrtve i molitve svećeničke majke koriste prije svega onim Bogu posvećenim osobama, koje su zalutale ili već napustile svoj poziv. Na to je Isus pozvao u Svojoj Crkvi nebrojene žene-moliteljice kao na primjer kapucinsku klarisu *Consolata Betrone* iz Torina. Njoj je Isus rekao: „*Tvoja životna zadaća namijenjena je tvojoj braći. Consolata, i ti ćeš biti dobri pastir i ići ćeš u potragu za braćom te ćeš Mi ih dovesti natrag.*“

Za tu „svoju braću“, svećenike i Bogu posvećene osobe u duševnoj nevolji, Consolata je činila sve. Neprestano je pri kuhinjskom radu molila svoju molitvu srca: „*Isuse, Marijo, ljubim vas, spasite duše!*“ te je i najmanju službu i svoje dužnosti svjesno činila žrtvom tako da je Isus o tome rekao: „*Sve su to beznačajne stvari, ali jer Mi ih prinosiš s velikom ljubavlju, dajem im neizmjernu vrijednost i činim da kao milosti obraćenja struje dolje na nesrtenu braću.*“

Često su njezinom samostanu povjeravani telefonom ili pismeno sasvim konkretni teški slučajevi, za koje je Consolata svaki puta zastupnički preuzimala odgovarajuće patnje. Tako je ponekad tjednima i mjesecima trpjela suhoću, napuštenost, besmislenost, unutarnju tamu, osamljenost, sumnje i grješna stanja svećenikâ. U toj je borbi jednom napisala svom duhovnom vođi: „*Koliko ipak stoje ta braća!*“ Ali Isus joj je dao ovo veličanstveno obećanje: „*Nije samo jedan brat, kojeg ćeš dovesti natrag Bogu, nego svi. Obećajem ti: Darovat ćeš mi tu braću, jednog za drugim.*“ Tako je i bilo! Sve svećenike koji su joj bili povjereni uzmogla je natrag pridobiti za ispunjeno svećeništvo. Mnogi od tih slučajeva točno su posvjedočeni.

BERTHE PETIT (1870-1943)

Berthe Petit velika je belgijska mističarka, ali malo poznata kao davateljica zadovoljštine za druge. Isus joj je jasno pokazao svećenika, za kojeg je ona trebala napustiti svoje osobne planove, i čak ju je povezao s njim.

„CIJENA“ ZA SVETOG SVEĆENIKA

Kao petnaestogodišnja djevojka Berthe je već kod svake misne žrtve molila za celebranta: „*Isuse moj, ne daj da Ti se Tvoj svećenik ne sviđa!*“ Kad je imala 17 godina, njezini su roditelji zbog jednog jamstva izgubili sav imetak. 8. prosinca 1888. godine duhovni vođa je izjavio da Berthin poziv nije samostan, nego da se kod kuće brine za svoje roditelje. Teška srca djevojka je prihvatila tu žrtvu. Ipak, molila je Majku Božju za

milost da Isus umjesto njezinog žrtvovanog samostanskog poziva daruje Crkvi jednog revnog, svetog svećenika. „*Bit ćete uslišani*“, zajamčio joj je ispovjednik.

A ono što ona nije mogla znati dogodilo se već 16 dana kasnije: jedan dvadesetdvostruki mladi pravnik, dr. Louis Decorsant, molio je pred kipom Majke od žalosti. Iznenada i sasvim neočekivano imao je pritom unutarnju sigurnost da nije njegov poziv da uzme za ženu djevojku koju je volio i etablira se kao bilježnik. Čak više, sasvim jasno je razumio da ga Bog poziva za svećenika. Taj zov bio je tako jednoznačan i uporan da ni trenutka nije oklijevao te je odmah sve ostavio. Nakon studija u Rimu, gdje je doktorirao, primio je 1893. godine svećeničko ređenje u Parizu. Berthi su tad bile 22 godine. Iste godine slavio je taj dvadesetsedmogodišnji mladomisnik ponoćku u predgrađu Pariza. Ova činjenica tako je značajna zbog toga što je Berthe Petit u istom satu na ponoćki u jednoj drugoj župi svečano obećala Gospodinu: „*Isuse, želim biti žrtva za svećenike, za sve svećenike, a posebno za svećenika svog života.*“

Kad je onda izložen Presveti Sakrament, djevojka je odjednom ugledala pred sobom velik križ sa Spasiteljem, po njim Marija, a lijevo od križa Ivan. Pritom je čula riječi: „*Tvoja je žrtva primljena, tvoja molitva uslišana. Evo tvog svećenika ... Jednog dana ćeš ga upoznati.*“ I Berthe vidje kako je sv. Ivan nosio crte lica jednog njoj nepoznatog svećenika. Taj svećenik bio je nitko drugi nego abbé Decorsant. Ali tek 1908, dakle 15 godina kasnije, ona će ga susresti i ponovno prepoznati njegovo lice.

SUSRET KOJI JE BOG ŽELIO

Za vrijeme jednog hodočašća u Lurd Berthe je već kao zrela žena čula riječi Majke Božje: „*Sad ćeš vidjeti svećenika, za kojeg si se Bogu molila prije 20 godina. Uskoro ćeš ga susresti.*“ Ipak, trebalo je potrajati još nekoliko mjeseci, dok ga je osobno upoznala. Kad je iste godine sa svojom prijateljicom ponovno putovala u Lurd, ušao je na pariškom kolodvoru Austerlitz u njihov odjel jedan svećenik da potraži mjesta za neku bolesnicu. Bio je to abbé Decorsant. Nosio je crte sv. Ivana, kako ga je Berthe vidjela prije 15 godina i za kojeg je već prikazala tako mnoge molitve pa i tjelesne patnje. Ali nakon nekoliko prijaznih riječi on je napustio vlak. Točno mjesec dana kasnije knačno je i sam abbé Decorsant poduzeo hodočašće u Lurd, kako bi Majci Božjoj povjerio svoju svećeničku budućnost. Natovaren svojim kovčezima, ponovno je u Lurdu susreo Berthe i njezinu prijateljicu, ponovno je prepoznao te dvije žene i pozvao ih na svetu misnu žrtvu. Kad je abbé Decorsant podigao Hostiju, Isus je na unutarnji način rekao Berthi: „*To je svećenik, za kojeg sam primio tvoju žrtvu.*“ Nakon sv. Mise Berthe je ustanovila da je „svećenik njezinog života“, kako ga je ona otad nazivala, bio smješten čak u njezinom pansionu.

ZAJEDNIČKA ZADAĆA

Berthe mu je otvorila svoj unutarnji život i svoje poslanje za posvetu Prežalosnom i Prečistom Srcu Marijinu. Abbé Louis Decorsant sa svoje strane je razumio da mu je tu

dragocjenu dušu Bog povjerio. Prihvatio je jedno mjesto u Belgiji te za Berthe Petit postao svet duhovni vođa i neumorna potpora pri provođenju njezinog poslanja. Kao izvrstan teolog bio je idealan posrednik za Berthinu mistiku kod nadležnih mjesta u Rimu i kod crkvene hijerarhije. 24 godine, sve do svoje smrti, pratio je Berthe Petit, koja je kao davateljica zadovoljštine bila mnogo bolesna te je osobito trpjela i za svećenike koji su napustili svoje zvanje.

ČASNA SLUŽBENICA CONCHITA IZ MEKSIKA (1862-1937)

*Maria Conception Cabrera de Armida, Conchita,
supruga i majka brojne djece, jedna je od onih modernih svetica,
koje je Isus godinama pripravljaio za duhovno majčinstvo za svećenike.
Ona će ubuduće biti od velikog značenja za cijelu Crkvu.*

Jednom je Isus izjavio Conchiti: *„Ima duša, koje su posvetom primile svećeničko pomazanje. Ali ima ... također svećeničkih duša, koje, iako nemaju ni svećeničkog dostojanstva ni svećeničke posvete, imaju svećeničko poslanje. One se žrtvuju sjedinjene sa Mnom ... Te duše sasvim snažno pomažu Crkvi u duhovnom smislu. Ti ćeš biti majka velikog broja duhovne djece, ali ona će tvoje srce stajati tisuću mučeničkih smrti.“*

„Prinesi se kao žrtveni dar za svećenike. Sjedini se s Mojom žrtvom, kako bi za njih dobila milosti ... Ponovno želim doći na ovaj svijet ... po Svojim svećenicima. Želim obnoviti svijet očitujući se u Svojim svećenicima. Želim Svojoj Crkvi dati snažan impuls izljevajući na Svoje svećenike Duha Svetoga kao na neke nove Duhove... Crkva i svijet trebaju nove Duhove, svećeničke Duhove, unutarne Duhove.“

Kao djevojka Conchita je prilikom posjeta Presvetomu često molila: *„Gospodine, osjećam se tako nesposobna da Te ljubim, stoga bih se željela udati. Daj mi mnogo djece tako da Te ona ljube više od mene.“* Iz njezinog nadasve sretnog braka proizašlo je devetero djece, dvije djevojčice i sedam dječaka, koje je ona sve posvetila Majci Božjoj: *„Poklanjam ti ih sasvim kao tvoju djecu. Ti znaš da ih ne mogu odgojiti, premalo razumijem što to znači biti majka. Ali ti, ti to znaš.“* Morala je doživjeti smrt svoje četvero djece, koja su sva svetački umrla.

Conchita je smjela i sasvim konkretno postati na duhovan način majka za svećeništvo svog tjelesnog sina, o kojem je napisala: *„Manuel je rođen istog sata kad je umro svećenik José Comacho. Kad sam to čula, molila sam Boga da moj sin zamijeni ovog svećenika na oltaru ... Kad je mali Manuel počeo govoriti, zajedno smo molili za tu veliku milost svećeničkog poziva ... Na dan njegove prve sv. Pričesti i na sve velike svetkovine obnovio je on tu molitvu ... Sa 17 godina stupio je u Družbu Isusovu.“*

Kad joj je Manuel (rođ. 1889), treći po starini, 1906.godine priopćio iz Španjolske odluku da želi postati svećenik, napisala mu je: *„Daruj se Gospodinu svim srcem, ne uskraćujući Mu se! Zaboravi stvorenja i zaboravi prije svega sebe samoga! Ne mogu*

si zamisliti Bogu posvećenog čovjeka koji nije svetac. Ne smije se čovjek darovati Bogu samo polovično. Budi prema Njemu velikodušan!“

1914. godine Conchita se posljednji put susrela s Manuelom u Španjolskoj, jer se on nikad više nije vratio u Meksiko. Tada je pisao: „*Draga moja mala mama, ti si mi pokazala put. Na svoju sreću odmalena sam na tvojim usnama čuo zahtjevni i spasonosni nauk o križu. Sad ga želim pretvoriti u djelo.*“ I majka je osjetila to odricanje: „*Odnijela sam tvoje pismo pred tabernakul i rekla Gospodinu da čitavom svojom dušom prihvaćam tu žrtvu. Sljedećeg dana nosila sam pismo na svojim prsima i tako sam primila sv. Pričest, kako bih obnovila svoju posvemašnju žrtvu.*“

MAMA, NAUČI ME BITI SVEĆENIK

23. srpnja 1922, tjedan dana prije svog svećeničkog ređenja, tridesettrogodišnji Manuel je molio: „*Mama, nauči me biti svećenik! Pričaj mi o neizmjernoj radosti da čovjek može slaviti sv. Misu. Sve vraćam u tvoje ruke, onako kako si me kao malo dijete stavljala na svoja prsa, da me učiš lijepom imenu Isusovom i Marijinom, da me uvedeš u tu tajnu. Doživljam se stvarno poput dojenčeta, koje te moli za svjetlo, za tvoje molitve i za tvoju žrtvu. Čim postanem svećenik, poslat ću ti svoj blagoslov, a onda ću na koljenima primiti tvoj.*“

Kad je Manuel 31. srpnja 1922. godine u Barceloni ređen za svećenika, u isto je vrijeme u Meksiku ustala njegova majka – zbog vremenske razlike kod nje je još bila noć – da bi na duhovan način sudjelovala u njegovom svećeničkom ređenju. Pri tome, sasvim ganuta, bila je svjesna: „*Majka sam svećenikova ! ... Mogu samo plakati i zahvaljivati ! Pozivam cijelo nebo da umjesto mene zahvaljuje, jer sam nesposobna činiti to, ja, koja sam tako jadna.*“ Deset godina kasnije pisala je svom sinu: „*Ne mogu si zamisliti svećenika koji nije Isus, pogotovo ne u Držbi Isusovoj. Molim za tebe da se tvoje pretvaranje u Krista, polazeći od sv. Mise, ispuni, da dan i noć budeš Isus (17.svibnja 1932.). „Što bismo radili bez križa? Bez bolova – koji ujedinjuju, posvećuju, čiste i stječu milosti – život bi bio nepodnosiv“ (10.lipnja 1932.). Sa 66 godina o. Manuel je 1955. godine umro na glasu svetosti.*

Gospodin je dao Conchiti da za svoj apostolat razumije: „*Povjerit ću ti još jedno drugo mučeništvo: ti ćeš otpatiti ono što svećenici poduzimaju protiv Mene. Doživjet ćeš i prikazat ćeš njihove nevjernosti i jadnosti.*“ To duhovno majčinstvo za posvećenje svećenika i Crkve potpuno ju je istrošilo. Conchita je umrla 1937. godine u starosti od 75 godina.

MOJE SVEĆENIŠTVO I JEDNA NEPOZNATA OSOBA

WILHELM EMMANUEL FREIHERR VON KETTELER (1811-1877)

Poznati „socijalni biskup“ Ketteler, vodeća ličnost u njemačkom episkopatu 19. stoljeća i istaknuti utemeljitelj katoličkog Socijalnog nauka, zahvaljuje svoj poziv molitvi i žrtvi jedne jednostavne redovnice.

Godine 1869. sjedio je dijecezanski biskup jedne njemačke biskupije jedne večeri zajedno sa svojim gostom biskupom Kettelerom iz Mainza. U toku razgovora dijecezanski je biskup počeo govoriti o nadasve blagoslovljenom djelovanju svoga gosta. Ali biskup Ketteler je objasnio svome domaćinu: „Sve što sam postigao s Božjom milošću zahvaljujem molitvi i žrtvi jedne meni nepoznate osobe. Mogu samo toliko reći: znam da se netko cijelim svojim životom žrtvovao za me dragom Bogu, a toj žrtvi imam zahvaliti da sam uopće postao svećenik.“ I nastavio je: „U početku nisam bio određen za svećenika. Položio sam svoj državni ispit iz pravnih znanosti i samo sam mislio na to kako što prije da napredujem, da dobijem značajno mjesto u svijetu te da steknem čast, ugled i novac. Jedan izvanredan događaj zaustavio me na tom putu i usmjerio je moj život na sasvim drugu putanju.

Jedne večeri bio sam sâm u sobi i prepuštao se svojim častoljubivim snovima i budućim planovima. Ne znam što se tada dogodilo. Jesam li bio budan ili sam spavao, jesam li vidio u stvarnosti ili u snu ? Ali jedno znam: ono što sam vidio prouzročilo je zaokret u mojem životu. Sasvim bistro i jasno promatrao sam kako Krist stoji iznad mene u sjajnom oblaku i pokazuje mi svoje Presveto Srce. Pred njim je klečala neka redovnica, koja je usrdno moleći dizala prema njemu svoje ruke. Iz Njegovih sam usta čuo riječi: „Ona bez prestanka moli za tebe!“ Vidio sam sasvim jasno lice moliteljice, a njezine crte lica tako su mi se utisnule da ih još i danas imam u sjećanju. Izgledalo je da je ona sasvim obična sestra. Odjeća joj je bila vrlo sirotinjska i gruba, ruke su joj bile kao od teškog rada zacrvenjene i žuljave. Bilo to kako mu drago, bilo to snoviđenje ili ne, u svakom slučaju za mene je to bilo izvanredno, jer me to do srži potreslo da sam od tada odlučio posve se posvetiti Bogu u svećeničkoj službi.

Povukao sam se u jedan samostan da obavim duhovne vježbe i o svemu tome porazgovarao sam sa svojim ispovjednikom. Onda sam s trideset godina počeo studirati teologiju. Ostalo znadete. Pa ako pak mislite da se po meni na neki način događa dobro, sad znadete i tko je zapravo za to zaslužan. To je ona redovnica koja je za mene molila, možda i ne poznajući me. Naime, ja sam uvjeren da se za mene molilo i da se još u skrovitosti moli, i da bez te molitve ne bih dosegao cilj koji mi je Bog postavio.“ – „Imate li pojma gdje i tko je za Vas molio?“, upitao je dijecezanski biskup. „Ne. Mogu samo svaki dan moliti Boga da ju – ako je još na Zemlji – blagoslovi i tisućostruko joj plati za ono što mi je učinila.“

SESTRA ŠTALARICA

Sljedećeg dana biskup Ketteler je posjetio obližnji sestarski samostan i tamo je u kućnoj kapeli služio sv. misu. Prilikom dijeljenja sv. pričesti već je bio došao do kraja posljednjeg reda, kad mu se pogled iznenada zaustavi na jednoj redovnici. Duboko bljedilo proširi se po njegovom licu. Stajao je tu ne mičicu se s mjesta. Ipak se pribrao i podijelio sv. pričest redovnici koja je pobožno klečala i nije ništa primjetila od njegovog oklijevanja. Onda je mirno završio sv. misu.

Za doručak došao je u samostan i biskup, kojemu je on bio gost. Nakon doručka biskup Ketteler je zamolio predstojnicu da mu predstavi sve sestre iz te kuće, i nakon kratkog vremena sve su se one bile skupile. Dvojica biskupa zaputili su se k njima, a biskup Ketteler je pozdravljajući i tražeći pogledom preletio sve redove sestara. Ali izgledalo je da ne nalazi ono što je tražio. Potiho je upitao predstojnicu: „*Jesu li stvarno sve sestre tu?*“. Ona pogledom preleti mnoštvo sestara, a onda reče: „*Vaša biskupska Milosti, ja sam dala sve pozvati, ali stvarno nedostaje jedna sestra.*“ „*A zašto ona nije došla?*“ „*Ona se*“, odgovori predstojnica, „*brine za štalu, ali na tako uzoran način da u svojoj revnosti ponekad zaboravi druge stvari.*“ „*Želim vidjeti tu sestru*“, zamoli biskup. Nakon nekog vremena uđe pozvana sestra. On ponovno probljedi, a nakon nekoliko riječi upućenih svima sestrama zamoli da ga ostave nasamo s tom sestrom.

„*Poznate li me?*“, upita je on. „*Vašu biskupsku Milost nisam nikad vidjela.*“ „*Jeste li nekad molili ili prikazali dobra djela za mene?*“, želio je znati biskup. „*Nisam svjesna da sam ikad čula za Vašu biskupsku Milost.*“ Biskup je stajao nekoliko trenutaka šuteći, a onda je iznenada upitao dalje: „*Koju pobožnost obavljate najradije i najčešće?*“ „*Pobožnost Presvetom Srcu Isusovu*“, bio je odgovor. „*Izgleda da imate najteži posao u samostanu*“, nastavi on. „*O, ne, Vaša biskupska Milosti,*“ uzvratila sestra, „*ali ne mogu nijekati da mi je on oduran.*“ „*A što činite, kad Vam dođu takve napasti?*“ „*Navikla sam se da se svih stvari koje me stoje nadvladavanja prihvatim iz ljubavi prema Bogu upravo rado i marljivo. I ja to onda prikazujem za jednu dušu na ovom svijetu. Onome kome dragi Bog želi za to biti milostiv, to sam posve pripustila njemu i ne želim znato tko je to. I sat klanjanja pred Presvetim Sakramentom svaku večer od osam do devet sati prikazujem na tu nakanu.*“ „*A kako dolazite na tu pomisao da sve svoje zasluge prikazujete za neku sasvim nepoznatu dušu?*“ „*To sam se navikla već dok sam još bila vani u svijetu*“, glasio je odgovor. „*Naime, u školi nas je učio gospodin župnik da treba moliti i prikazivati žrtve za svoju rodbinu i kako to treba raditi. Osim toga, tako je on mislio, treba puno moliti i za druge, koji su u opasnosti da se izgube. A budući da samo Bog zna kome je molitva posebno potrebna, da je najbolje svoje zasluge staviti na raspolaganje Presvetom Srcu, kako bi koristile onome, za koga Njegovo sveznanje i njegova mudrost smatraju da je dobro. Tako sam to ja radila*“, završi ona, „*i uvijek mislila da će Bog već naći pravu dušu.*“

ROĐENDAN I DAN OBRAĆENJA

„*Koliko imate godina?*“, želio je znati Ketteler. „*Tridesettri godine, Vaša biskupska Milosti*“, bio je odgovor. Biskup, zbunjen, zastade za trenutak. Onda reče: „*Kad ste rođeni?*“ Sestra reče taj dan. Biskupu se tad ote uzvik. Njezin dan rođenja bio je dan njegovog obraćenja! Onoga dana vidio ju je pred sobom točno takvu kakva sad stoji pred njim. „*I uopće ne znate da li su Vaša molitva i Vaša žrtva imale uspjeha?*“, pitao je on dalje. „*Ne, Vaša biskupska Milosti.*“ „*I ne želite to znati?*“ „*Dragi Bog zna, ako se nešto dobro dogodi, i to je dovoljno*“, bio je jednostavni odgovor. Biskup je bio potrešen. „*Onda nastavite u Božje ime s tim djelom*“, reče on.

A sestra kleknu odmah do njegovih nogu i zamoli njegov blagoslov. Biskup podiže svečano svoje ruke te s dubokom potresenošću i ganućem izgovori: „*Blagoslivljam Vas snagom i vlašću koju ima biskup za blaogslivljanje. Blagoslivljam Vašu dušu, blagoslivljam Vaše ruke i njihov rad, blagoslivljam Vašu molitvu i žrtvu, Vaše nadvladavanje i slušanje. Sasvim osobito blagoslivljam Vas za posljednji čas i molim Boga da Vam bude na pomoći svom svojom utjehom.*“ „Amen“, odgovori sestra mirno, podiže se i otiđe.

POUKA ZA CIJELI ŽIVOT

A crkveni knez, potresen u najdubljoj dubini, pristupi prozoru i pogleda van, boreći se za prisebnost. Malo potom oprostio se od predstojnice i vratio u stan svog biskupskog prijatelja. Njemu je povjerio: „*Sad je nađena ona, kojoj zahvaljujem svoj poziv. To je posljednja i najsiromašnija sestra u samostanu. Ne mogu dovoljno zahvaliti Bogu za njegovo milosrđe, jer sestra moli za mene već gotovo dvadeset godina. A Bog je već unaprijed primio njezinu molitvu te još onog dana, kad je ugledala svjetlo svijeta, izveo moje obraćenje, znajući unaprijed za njezina zagovorna djela i molitve. Kakva pouka i opomena za mene!*“; dodao je on. „*Ako bih ikad došao u kušnju da zbog stanovitih uspjeha i zbog svog djelovanja postanem pred ljudima tašt, onda moram zbog istine stalno si držati pred očima: to zahvaljuješ molitvi i žrtvi jedne siromašne službenice u samostanskoj štali. A ako bi mi neki mali i neznatni rad izgledao manje vrijednim, onda mi ta ista činjenica kaže: to što ova službenica čini i žrtvuje se u poniznoj poslušnosti prema Bogu toliko je vrijedno pred Gospodinom Bogom da su te zasluge probudile Crkvi jednog biskupa.*“

(nastavlja se)

*****

Iz odabranih misli sv. arškog župnika Ivana Marije Vianneya

Čovjek je stvoren iz ljubavi te bez ljubavi ne može živjeti. Ili će ljubiti Boga ili će ljubiti svijet. Tko ne ljubi Boga, vješa svoje srce o stvari, koje prolaze poput dima.

Što više upoznajemo ljude, to manje ih ljubimo. Kod Boga je obrnut slučaj: što ga više upoznajemo, to više ga ljubimo. Ta spoznaja zapaljuje u našoj duši takav oganj ljubavi da duša ne može ništa drugo ljubiti jače nego Boga i ni za čim drugim ne može jaše čeznuti nego za Bogom... Ljubav prema Bogu predokus je neba. Kad bismo je mogli iskusiti, o kako bi nas to činilo sretnima ! To što se osjećamo tako nesretnima dolazi odatle što ne ljubimo Boga.

Podosta ljudi, koji ne ljube Boga i ne mole mu se, ipak ima sreće i uspjeha u životu. To nije dobar znak. Oni su pored mnogog zla činili i dobro. Za to im pravedni Bog nadoknađuje već u ovom životu.

(Preveo a.m. iz: J. Frossard, *Ausgewählte Gedanken des hl. Pfarrers von Ars*, str. 63)

Izdaje:

Vijeće franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini

**Tajništvo: Prilaz Gjure Deželića 75, HR-10000 Zagreb, tel.: (01) 3765-061, faks: (01) 3765-062, mob.:098/9244-901,
e-mail: vfz-tajnistvo@zg.htnet.hr**

Odgovara: dr. fra Ivan Sesar OFM, predsjednik Vijeća

Uređuje: Anto Matković, tajnik Vijeća